

“سیاست های سرمایه گذاری صندوق کارگزاری پارسیان”

✓ بیانیه سیاست های سرمایه گذاری صندوق کارگزاری پارسیان:

در بیانیه سرمایه گذاری اهداف سرمایه گذاری کلی ارائه می گردد و استراتژی هایی که مدیر باید برای رسیدن به اهداف بکار بندد، را شرح می دهد. اطلاعات معین در مورد تخصیص دارایی ها، سطح تحمل ریسک و ... باید در بیانیه سرمایه گذاری لحاظ گردد. این بیانیه اهداف سرمایه گذاری را معین می سازد، فرآیند تصمیم گیری برای انتخاب سرمایه گذاری را دربر دارد. رویه ها و شاخص های اندازه گیری برای ارزیابی عملکرد سرمایه گذاری های صورت گرفته، طبق اهداف مصوب را مشخص می سازد. این بیانیه به عنوان مبنایی برای اندازه گیری و ارزیابی عملکرد آینده صندوق می باشد و خود نیز طی دوره های مختلف بازبینی می گردد.

اهداف سرمایه گذاری صندوق کارگزاری پارسیان

از جمله اهداف صندوق سرمایه گذاری کارگزاری پارسیان می توان به موارد زیر اشاره

۱. فراهم آوردن بستری مناسب برای جمع آوری سرمایه و سرمایه گذاری آنها در بازار سرمایه.
۲. کسب بازدهی منطقی از بازار سهام با رعایت اصول مدیریت ریسک و پرتفو به منظور ایجاد ابزاری مناسب برای سرمایه گذاری در بازار سهام
۳. تخصیص مناسب دارایی ها، در حالیکه پتانسیل کسب بازده بالاتر داشته باشد.
۴. کاهش ریسک سرمایه گذاری در سهام با تشکیل پرتفو حرفه ای

هدف از تشکیل صندوق، جمع آوری سرمایه از سرمایه گذاران و تشکیل سبدی از دارایی ها و مدیریت این سبد است. باتوجه به پذیرش ریسک مورد قبول تلاش می شود بیشترین بازدهی ممکن نصیب سرمایه گذاران گردد. انباشته شدن سرمایه در صندوق، مزیت های متعددی نسبت به سرمایه گذاری انفرادی سرمایه گذاران دارد. اولاً هزینه به کارگیری نیروهای متخصص، گردآوری و تحلیل اطلاعات و گزینش سبد بهینه اوراق بهادار بین همه سرمایه گذاران تقسیم میشود و سرانه هزینه هر سرمایه گذار کاهش می یابد. ثانیاً صندوق از جانب سرمایه گذاران کلیه حقوق اجرایی مربوط به صندوق از قبیل دریافت سود سهام و کوپن اوراق بهادار را انجام می دهد و در نتیجه سرانه هزینه هر سرمایه گذار برای انجام سرمایه گذاری کاهش می یابد. ثالثاً امکان سرمایه گذاری مناسب و متنوع تر درایی ها فراهم شده و در نتیجه ریسک سرمایه گذاری کاهش می یابد.

اهداف سرمایه‌گذاری میان مدت و بلندمدت:

هدف این صندوق را می‌توان کسب بازده مناسب برای سرمایه‌گذاران عنوان کرد، انتخاب سهام جهت تشکیل پرتفو صندوق بر اساس تحلیل‌های مدیر خبره سرمایه‌گذاری و با افق یکساله صورت می‌گیرد.

✓ سیاست سرمایه‌گذاری، میان مدت و بلند مدت:

در راستای سیاست‌های سرمایه‌گذاری میان مدت و بلند مدت: مدیران سرمایه‌گذاری پیوسته وضعیت ارزش سهام را بررسی نموده و تصمیمات لازم در خصوص خرید، فروش و یا نگهداری سهام اخذ می‌کنند. جهت انتخاب و تشکیل پرتفوی مناسب و کنترل ریسک کلیه شرایط بنیادی، فاکتورهای نقد شوندگی، سهامداران عمده شرکت‌ها و ... مدنظر قرار گرفته می‌شوند. در این زمینه روش‌های مختلف جهت شناسایی این شرکت‌ها استفاده می‌شود که مهمترین آنها می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- استفاده از نسبت قیمت به سود هر سهم (P/E): نسبت قیمت به سود هر سهم یکی از ابزارهای رایج و متداول تحلیل وضعیت شرکت‌ها، صنعت و بازار است. این نسبت که به ضریب سودآوری نیز معروف است، حاصل تقسیم قیمت سهم بر درآمد هر سهم آن شرکت است و در واقع رابطه‌ی بین قیمت سهم شرکت با سود آن را نشان می‌دهد. با این معیار می‌توان شرکت‌های یک صنعت را مورد مقایسه قرار داد یا هر شرکت را با متوسط صنعت تطبیق داد.

- نقد شوندگی: اوراق بهاداری که به طور روزانه و به دفعات مکرر معامله می‌شوند نسبت به اوراق بهاداری که با تعداد محدود و یا دفعات کم معامله می‌شوند، قدرت نقدشوندگی بیشتر و در نهایت ریسک کم‌تری دارند.

- تحلیل بنیادی و تکنیکال: مواردی همچون سطح کلان اقتصادی و شرایط حال حاضر و آینده اقتصاد، صنعت مورد نظر، وضعیت مالی شرکت از طریق مطالعه صورتهای مالی و در نهایت پتانسیل سودآوری آن بررسی قرار گرفته و سپس در مورد خرید و فروش سهام مورد نظر تصمیم‌گیری می‌شود. همچنین از تحلیل تکنیکال و بررسی نمودار قیمت سهام به عنوان ابزار تکمیلی استفاده می‌شود.

- روانشناسی و شناخت جریان بازار: با توجه به افزایش عمق بازار سهام طی دو سال اخیر، شناخت جریان نقدینگی حاکم بر بازار اهمیت بالایی در تحلیل و خرید سهام شرکت‌ها پیدا کرده است. استفاده از این اطلاعات که عموماً نشأت گرفته از اصول مالی رفتاری می‌باشد موجب بهبود عملکرد صندوق می‌گردد.

-بررسی چشم انداز رشد درآمدی شرکت‌ها: با توجه به افزایش قابل توجه تعداد شرکت‌های پذیرش شده در بازار سهام، نگاه صرف به سودآوری در بین سرمایه‌گذاری کمتر شده و شرکت‌های رشد محور با مقیاس رشد درآمد و یا امکان رشد فرصت‌های درآمدی مورد سنجش قرار می‌گیرند. این زمینه موجب شناسایی سهام رشد محور با بازدهی بالا می‌گردد که در کنار سایر تحلیل‌ها موجب افزایش بازدهی صندوق خواهند شد.

-بررسی ارزش دارایی‌های شرکت‌ها: رویکرد سرمایه‌گذاری مبتنی بر ارزش دارایی‌های شرکت‌ها نیز یکی از روش‌های مورد استفاده در انتخاب سهام مورد نظر می‌باشد. ارزش دارایی‌ها هم شامل سرمایه‌گذاری‌های انجام شده توسط شرکت‌ها، هم شامل دارایی‌های ثابت مشهود نظیر زمین و ساختمان و هم شامل دارایی‌های نامشهود نظیر حق امتیاز می‌باشد.

✓ استراتژی‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت تخصیص دارایی‌های صندوق:

استراتژی‌های تخصیص دارایی‌های صندوق برای دوره‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت در راستای اعمال محدودیت‌های سرمایه‌گذاران در هر سهمی و صنعت (رعایت بند ۲-۳ امیدنامه صندوق) و شرایط کلی بازار می‌باشد.

صندوق موظف است در طول عمر خود حد نصاب‌های زیر را که مطابق با امیدنامه صندوق می‌باشد را رعایت نماید.

حدنصاب ترکیب دارایی‌های صندوق‌های سرمایه‌گذاری "در سهام"		
ردیف	موضوع سرمایه‌گذاری	توضیحات
۱	سهام پذیرفته شده در بورس تهران یا بازار اول و دوم فرا بورس ایران، سهام قابل معامله در بازار پایه فرابورس ایران و حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام آنها و واحدهای سرمایه‌گذاری "صندوق‌های سرمایه‌گذاری غیر از اوراق بهادار" ثبت شده نزد سازمان	حداقل ۷۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
۱-۱	سهام و حق تقدم سهام قابل معامله در بازار پایه فرابورس ایران و قرارداد اختیار معامله سهام مربوطه	حداکثر ۱۰٪ از کل دارایی‌های صندوق

۲-۱	سهام و حق تقدم سهام منتشره از طرف یک ناشر و قرارداد اختیار معامله همان سهام	حداکثر ۱۰٪ از کل دارایی های صندوق
۳-۱	سهام، حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام طبقه بندی شده در یک صنعت	حداکثر ۳۰٪ از کل دارایی های صندوق
۴-۱	سهام و حق تقدم سهام منتشره از طرف یک ناشر	حداکثر ۵٪ از اوراق منتشره ناشر
۵-۱	اخذ موقعیت خرید در قرارداد اختیار معامله سهام	حداکثر ۵٪ از ارزش روز سهام و حق تقدم سهام صندوق
۶-۱	اخذ موقعیت فروش در قرارداد اختیار معامله خرید سهام	حداکثر به تعداد سهام پایه موجود در پرتفوی مجاز سرمایه گذاری صندوق در سهام
۷-۱	واحدهای سرمایه گذاری "صندوق های سرمایه گذاری غیر از اوراق بهادار"	حداکثر ۵٪ از کل دارایی های صندوق و تا سقف ۳۰٪ از تعداد واحدهای صندوق سرمایه پذیر که نزد سرمایه گذاران می باشد
۲	سرمایه گذاری در گواهی سپرده کالایی پذیرفته شده نزد یکی از بورس ها	حداکثر ۵٪ از کل دارایی های صندوق
۳	سپرده بانکی و سرمایه گذاری در گواهی سپرده بانکی	حداکثر ۱۵٪ از کل دارایی های صندوق

✓ سیاست های شناسایی انواع ریسک مترتب بر سبد اوراق بهادار صندوق زرین پارسیان و شیوه های اندازه گیری آن و مدیریت افشای آنها:

هرچند تمهیدات لازم بعمل آمده است تا سرمایه گذاری در این صندوق سودآوری باشد ولی احتمال وقوع زیان هر سرمایه گذاران باید به ریسک های یاد شده توجه ویژه داشته باشند. هیچ راهی برای حذف کامل ریسک سرمایه گذاری وجود ندارد، فقط میتوان سطح و نوع ریسک قابل قبول را انتخاب کرد. عموماً ریسک را فقط زمانی می توان فرض کرد که با انتظارات معقولی که منجر به افزایش بازده گردد، متناسب باشد.

ریسک کاهش ارزش دارایی های صندوق: ممکن است در مواقعی تمام یا بخشی از دارایی های صندوق که در اوراق بهادار سرمایه گذاری شده باشد و قیمت این اوراق در بازار کاهش یابد لذا از این بابت ممکن است متضرر شود.

ریسک نوسان بازده بدون ریسک: در صورتی که نرخ بازده بدون ریسک افزایش یابد به احتمال زیاد قیمت اوراقی که سود حداقلی برای آنها تعیین شده است کاهش میابد لذا چنانچه صندوق در اینگونه اوراق سرمایه گذاری کرده باشد متضرر خواهد شد.

سیاست های پایش و بازبینی عملکرد سبد اوراق بهادار در ادوار میان دوره ای و انجام اصلاحات لازم: سیاست پایش و بازبینی عملکرد سبد اوراق بهادر مبتنی بر رویکردهای تحلیل بنیادی و پیش بینی درآمد هر سهم شرکت ها در مقاطع زمانی مختلف و مقایسه آن با معیارهای پیشین سرمایه گذاری بوده و در صورت انحراف و تعدیل منفی سود واقعی شرکت از نتایج کارشناسی با مفروضات قبل، خروج از سهم تصمیم گیری می شود . در مورد اوراق یا درآمد ثابت، در صورت تغییر در ریسک و یا بازده مورد انتظار آنها به محض وقوع، اوراق با انواع دیگری جایگزین می شوند.

✓ شاخص های مبنا برای مقایسه بازدهی صندوق با آنها و محاسبه بازدهی تعدیل شده بر مبنای ریسک مورد

هدف؛

الف) معیار شارپ: این معیار به نسبت پاداش به تغییرپذیری معروف است و بر پایه ی تئوری بازار سرمایه استوار می باشد.

$$RVAR = \frac{TR_p - R_f}{SD_p} = \frac{\text{Excess Return}}{\text{Risk}}$$

این نسبت بازده ی مازاد صندوق را به ازای هر یک واحد ریسک اندازه گیری می کند و پرواضح است که هرچه این نسبت بیشتر باشد، عملکرد صندوق به همان نسبت بهتر خواهد بود.

ب) معیار ترینر: این نسبت نشان دهنده ی نسبت پاداش به نوسان پذیری است

$$RVOR = \frac{TR_p - R_f}{\beta_p}$$

بتای سهم نشان دهنده ی ریسک سیستماتیک صندوق بوده و بیان کننده ی این مطلب می باشد که در ازای یک واحد از ریسک سیستماتیک چه مقدار از بازده عاید سرمایه گذار می گردد.

ج) مقایسه بتا صندوق در مقایسه با بتای بازار: ضریب یا عامل بتا وسیله‌ای است برای ارزیابی عملکرد یک سهم خاص یا طبقه‌ای از سهام در جریان حرکت کلی بازار. اگر بتای سهمی برابر با یک باشد، افزایش و کاهش قیمت آن درست مطابق حرکت بازار خواهد بود. ضریب بتا معیاری برای محاسبه ریسک سیستماتیک است و می‌تواند به عنوان شاخصی برای رتبه‌بندی ریسک دارایی‌های مختلف قرار گیرد. در صورتی که ضریب بتا برای یک دارایی بیشتر از یک باشد، نوسانات بازدهی آن سهم بیشتر از نوسانات بازار خواهد بود و به آن دارایی پرریسک گفته می‌شود. به عکس دارایی‌های با ضریب بتای کمتر از یک، به مفهوم نوسانات کمتر از نوسانات بازار است و به آن دارایی کم‌ریسک گفته می‌شود.

د) نسبت اطلاعات: نسبت اطلاعات (Information Ratio) یک معیار پیشرفته برای سنجش بازدهی مازاد یک پرتفو نسبت به بازدهی بازار نسبت به نوسان و ریسک بازدهی مازاد پرتفو نسبت به بازدهی بازار می‌باشد. به بیان دیگر این نسبت نوع تکامل یافته نسبت شارپ می‌باشد که بجای در نظر گرفتن بازدهی بدون ریسک، در صورت و مخرج بازدهی و ریسک بازار در نظر گرفته می‌شود. این نسبت نشان می‌دهد که عملکرد مناسب مدیر پرتفو نسبت به بازار در ازای چه میزان نوسانات بازدهی پرتفو نسبت به بازار بدست آمده است. فرمول این نسبت به شرح زیر می‌باشد:

$$Information\ Ratio = \frac{Portfolio\ Return - Benchmark\ Return}{Tracking\ Error}$$

سیاست های انجام ادواری آزمون های بحران به منظور مصون سازی سبد اوراق بهادار و مدیریت ریسک در شرایط بحرانی:

به منظور مصون سازی پرتفوی از شرایط بحرانی و مدیریت ریسک، مطالعه جامع و ادواری بر زمینه های ذیل صورت می‌گیرد:

تحلیل فضای سیاسی خارج و داخل و تحلیل ریسک سیاسی.

تحلیل اقتصاد جهانی و پیگیری و پایش و تحلیل مولفه ها و شاخص اقتصاد جهانی بر بازار داخل.

تحلیل اقتصاد کلان داخلی از مواضع تحلیل بودجه سال و تاثیرات آن بر بازارهای هدف.

✓ سیاست‌های بازنگری و بروزرسانی "بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق" در ادوار مختلف (و حداقل سالانه)؛

بازنگری و بروزرسانی بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری صندوق در ادوار مختلف تابع شرایط رونق اقتصادی، ثبات اقتصادی و رکود اقتصادی است. دوره‌های چرخه اقتصادی رونق، رکود یا ثبات بازار قبل از سایر شرکت‌ها می‌بایست شناسایی شود. لذا لزوم توجه به پیش‌بینی وضعیت کلان اقتصادی و آگاهی زودتر از موقع از تصمیمات دولت که تأثیرات قابل توجهی به بازار می‌گذارد، اهمیت خاص و فوق‌العاده برخوردار است بحث دوم این بخش افق یا مدت زمان سرمایه‌گذاری می‌باشد. از آنجائیکه ریسک سیاسی-اقتصادی ایران بالا می‌باشد و تصمیم‌گیری کلان و بلندمدت چندساله همواره با مشکلات ساختاری، اجرایی همراه می‌باشد لذا افق سرمایه‌گذاری‌های شرکت حداکثر یکساله می‌باشد.